

MFS REPORT**Name****Year and term for exchange**

Anokina Marcos, Ioana Cosaceanu

2023 VT

Country for the project

Filippinerna

Degree programme

Civilingenjör inom design och produktframtagning

Utveckling och förbättring av trumsikt i Filippinerna tillsammans med organisationen Philippine Carabao Center

Before departure

Det var Ioana som kom upp med idén om att skriva kandidatarbetet via MFS. Vi var alla tre väldigt taggade på idén och tyckte att det lät spännande och kul. Vi började göra vår research om vad det exakt innebar och hur man skulle ansöka. Efter att ha varit på ett informationsmöte om MFS stod det klart att vi ville göra detta, så vi började kolla upp vilka länder vi ville åka till och vad för sorts projekt vi skulle göra. Vi var inställda på sydamerika till en början och hade kontaktat ett par länder där och även fått några projektförslag, men det kändes inte riktigt rätt. Tillslut kontaktade Ioana en gammal professor i Filippinerna som hon hade hittat på nätet som sedan kontaktade oss tillbaka med stor entusiasm och helt plötsligt blev det projektet som vi ville ta oss an. Detta projekt var det som vi kände passade mest in på ett av de valbara kexen för vårt program, maskinkonstruktion i detta fall.

Vi började vår research hemma i Sverige där vi samlade kunskap om både maskkompostering samt trumsiktar genom att läsa på nätet och intervjua folk inom dessa områden. Vi såg till att ha skrivit klart hela introduktionen, metoden och referensramen av rapporten innan avresan. Andra förberedelser innan resan var bland annat att ta alla vacciner som skulle behövas med god marginal innan avresa, köpa presenter till våra kontaktpersoner samt fixa turistvisum.

Upon arrival

Vi kom fram till Filippinerna den 20 mars 2023 vilket var ungefär halvvägs in på kandidatarbetet. Som sagt så hade vi redan skrivit klart hela introduktionen så nu skulle vi genomföra själva arbetet. Vi togs emot med öppna armar av PCC (Philippine Carabao Center), organisationen som vi utförde projektet för, och blev omhändertagna på ett mycket bra sätt. Vår kontaktperson bjöd oss på middag precis efter att vi hade landat och efter det fick vi bila från Manila i 4h för att komma till den lilla staden som vi skulle utföra projektet i, Science City of Muñoz. Vi bodde i Muñoz i en månad och under den tiden hann vi genomföra alla moment inom projektet som krävde att vi behövde vara på plats. Vi besökte gården där de hade trumsikten, intervjuade folk som jobbade med sikten samt tillverkaren, tog mått på maskinen för att kunna påbörja CAD-arbetet samt hade interna möten med kontaktpersonen för avstämning. Efter att detta var klart var det bara skrivandet kvar på rapporten vilket vi kunde göra på distans så vi bestämde oss för att besöka och upptäcka andra delar av landet samtidigt som vi skrev klart resten av arbetet. Vi hade dock fortfarande kontinuerlig kontakt med våra kontaktpersoner på PCC för avstämningar och så att de kunde vara med på arbetets gång.

Financials

Det var väldigt mycket billigare i Filippinerna än i Sverige med allting så pengarna som vi hade fått från MFS stipendiet och fulla CSN lånet räckte gott och väl. Speciellt i staden som vi bodde i första månaden var det extremt billigt med både boende, mat och transport. Men i delar av landet där det var lite mer turistigt var det lite dyrare, men fortfarande väldigt billigt jämfört med Sverige.

Accommodation

Vi fick bo i ett hus tio minuter från PCC. Huset tillhörde en av våra kontaktpersoners faster och vi fick lov att hyra huset under hela månaden som vi var i Munoz. Våra kontaktpersoner på PCC var väldigt generösa och hjälpte till en hel del med att hitta boende för oss. Vi betalade både för hyran och elen separat. Huset verkade vara ganska nyrenoverat, vi fick använda deras köksredskap och vi fick även låna sängkläder. Generellt sett var det ganska fräscht och vi var nöjda. När vi reste runt i landet bodde vi mestadels på hostels som också var extremt billigt. Någon enstaka gång kunde vi bo på hotell, då kunde det vara lite dyrare än tex hostel men fortfarande ganska billigt om man jämför med Sverige.

Project

Denna studie syftar till att designa en förbättrad siktningsmaskin för småbrukare i Filippinerna, med målet att bidra till miljön genom att ersätta skadliga gödningsmedel och ge extra inkomst för bönder. Huvudmålen är att skapa en mindre och billigare maskin med tillgängliga material på den filippinska marknaden och göra den lättillgänglig för bönder att använda eller replikera. En vanlig dag brukade vara att vi gick till vårt kontor på PCC och satt där och jobbade med projektet. När vi inte gick till kontoret besökte vi bondgårdar och tillverkare. Ibland var det långa sträckor att åka men PCC hjälpte oss alltid med att erbjuda oss en chaufför och bil. Vår kontaktperson hade vi ständigt kontakt med och träffade honom varje gång vi var i Manilla då han inte bodde i den lilla byn vårt projekt tog plats i. Vi fick även en handledare på plats som jobbade på PCC som vi träffade varje dag, hade avstämningsmöten med någon gång i veckan och hjälpte oss mycket med logistik i vårt projekt. När projektet var klart hade vi en presentation för vår handledare på PCC och vår kontaktperson.

Country

Ingen av oss hade tidigare besökt Asien, så det mesta var väldigt nytt och spännande för oss. Filippinerna är ett folk som ständigt utstrålar glädje. Alla vi mötte var otroligt vänliga och intresserade av att lära känna oss och hjälpa oss. Samtidigt kände vi emellertid en viss sorg över att se hur otroligt fattiga vissa människor var. Många bodde i enkla skjul eller bakom sina små affärer. Vår resa började i en avlägsen, liten by där turister var sällsynta, så vi blev ofta föremål för nyfikna blickar och överraskade reaktioner. Något som var utmanande för oss från början var att vänja oss vid deras matvanor, då den ofta var söt och friterad. Dessutom var det inte alltid enkelt att ta promenader eftersom trottoarer var sällsynta i mindre byar, och människor gick ut från sina hus direkt på motorvägarna. En annan sak som överraskade oss var hur stort karaokefenomenet var i landet. Så fort det fanns ledig tid eller man träffade familj och vänner, plockades karaoke-maskinen fram. Alla sjöng glatt, oavsett talang, och det hördes sång flera hundra meter bort. Ingen brydde sig om det lät mindre bra, vilket skapade en rolig och avslappnad atmosfär för oss, som inte precis var sångbegåvade själva.

Leisure and social activities

I vår lediga tid hängde vi första månaden med några vänner som vi lärt känna på PCC. De tog med oss till fik och middags ställen och vi gjorde även en liten utflykt med de till norra delen av Filippinerna och spenderade några nätter med de där vilket var väldigt kul. Det fanns många basketplaner då basket var väldigt stort i Filippinerna, men gym som vi var vana med i Sverige kunde vi glömma. De få gymmen vi hittade var små och hade ingen AC så att hålla igång träningen var lite svårare än förväntat.

När vi sedan började resa runt i landet jobbade vi oftast med projektet på morgonen och upptäckte nya ställen på eftermiddagen och helgen. Under vår andra månad var vi på 3 olika öar där vi bland annat simmade med valhajar, dök bland sardimstim, hajkade i magiska vattenfall och tog fina båtturer till fantastiska öar. När vi bodde på hostels var det väldigt enkelt att skaffa vänner för de flesta reste ensamma och var väldigt snälla och sugna på att lära känna nya människor.

Det var häpnadsväckande hur vi kunde umgås med en ny person en dag och ändå känna som om vi känt varandra i flera år, något som man sällan upplever i Sverige. När vi var på en surf-ö som hette Siargao blev vi väldigt bra vänner med våra surfinstruktörer och deras familjer och vi åt ofta middag tillsammans med de. Det var oerhört fördelaktigt att alla kunde engelska så bra, vilket gjorde det möjligt för oss att umgås och interagera med lokalbefolkningen också.

Sustainability

Filippinerna, ett land bestående av hundratals öar, erbjuder oss olika sätt att resa. På fastlandet kunde vi enkelt ta bilen eller bussen, men när vi behövde ta oss till en annan ö var flyget oftast den enda möjligheten. En gång vågade vi oss på en 16 timmar lång färjetur istället för att flyga, vilket var en minnesvärd upplevelse, men vi insåg snabbt att det inte var ett alternativ vi skulle välja igen, eftersom det tog alltför lång tid för en relativt kort sträcka. Det var synd att se att nästan ingen återvinning fanns, och vi märkte hur mycket plast som slängdes i soptunnorna, vilket var en besvikelse och en påminnelse om utmaningarna med avfallshantering på platser utanför Sverige. När det gäller vårt projekt följde den flera av Förenta nationernas 17 mål för hållbar utveckling. Förbättringen av siktningsmaskinen och dess tillgänglighet för småbrukare på landsbygden kommer därför bidra till första målet som handlar om att avskaffa all form av fattigdom men även tredje målet som handlar om att säkerställa hälsa och välbefinnande. Eftersom maskinen möjliggör en inkomstkälla för landsbygdssamhällen kommer den också att bidra till det åttonde och elfte målet, som sammanfattas som främjande av ekonomisk tillväxt för alla och skapande av mer hållbara mänskliga bosättningar. Denna maskin utgör en central del av en avfallshanteringsprocess som omvandlar jordbruksavfall till organisk gödsel, vilket gör att den även överensstämmer med det tolfte målet, som handlar om att säkerställa hållbara produktionsmönster där avfallshantering är en stor del av det.

Other recommendations and observations

Våra tips skulle nog vara att även om allt inte blir som planerat att ta det lugnt - det kommer lösa sig tillslut ändå. Att åka med kompisar utomlands och uppleva så mycket tillsammans kan kännas väldigt intensivt, speciellt då man är med varandra 24/7, är på andra sidan jorden och måste handskas med kanske det största projektet man gjort hittills i sitt liv. Ibland kan det kännas läskigt och stressigt och känslorna blir förstärkta när man är i sin bubbla så långt bort hemifrån. Därför är det viktigt att ta det lugnt och njuta av allt, för även om det kan kännas som att tiden går långsamt när saker inte går som planerat, kommer tiden att flyga förbi när man väl är hemma och längtar tillbaka till dessa minnen. Ett annat tips är att prata med folk och lära känna de! Det kan kännas lite svårt speciellt när man kommer från Sverige där folk inte riktigt pratar med främlingar och det är lite svårare att träffa nya människor om man redan har sina vänner. Men vi skulle nog säga att det var människorna dom vi träffade under resan som verkligen förgyllde vår tid i Asien och utan alla vi lärt känna hade resan inte varit hälften så rolig. Så våga kliva utanför din komfortzone och vara öppensinnad för att skapa fantastiska möten och minnen under resan.